

РЕШЕНИЕ

№ 284

гр. София, 15.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 16.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **815** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. АПК, вр. чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни.

Образувано е на основание изпратена от КЗЛД жалба от [фирма], [населено място], депозирана чрез адв. М. М. от САК против Решение № ППН-02-775/2018 от 19.11.2019 г. на КЗЛД в частта, в която е прието, че жалба рег. №ППН-02-775/30.10.2018 г., подадена от А. Г. Д. срещу [фирма], [населено място] е основателна и на основание чл.58, пар.2, б. „г“ от Регламент 2016/679 му е разпоредено да предприеме действия за съобразяване на операциите по обработване на личните данни за целите на събиране на вземания само при наличие на основание по чл.6, пар.1 от Регламент 2016/679 . Твърди се, че решението е неправилно в обжалваната част, като съображения са изложени и в допълнителни възражения, представени в с.з.

Ответникът, Комисията за защита на личните данни изразява писмено становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че легитимният интерес на дружеството жалбоподател няма преимущество пред този на субекта, доколкото администратора не е предприел извънсъдебни действия за уведомяване на длъжника и събиране на вземанията си, а директно е пристъпил към разкриване на данните пред трети лица. Иска се да бъде постановено решение, с което да бъде отхвърлено оспорването като неоснователно. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованата страна, лично и чрез особен представител, изразява становище за

неоснователност на жалбата.

По делото са събрани писмени доказателства, съдържащи се в приложената в заверено копие образувана пред КЗД преписка. В хода на съдебното производство са представени и нови доказателства - Становище на работна група за защита на личните данни по чл.29 относно понятието за законни интереси на администратор на лични данни съгласно чл.7 от Директива 95/46/ЕО, както и Решение на Съда на ЕС относно условията за прилагане на чл.6, параграф 1, буква „е” от Общия регламент за защита на личните данни, които съдът приема.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЗЛД е образувано на основание постъпила жалба с рег. № ППН-02-775/ 30.10.2018 г. на г-жа А. Д. от [населено място] срещу НЕТ1 Е., съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни. В жалбата е посочено, че на 22.10.2018 г. на входната врата, където живее, от външната страна била залепена бележка на дружество ЕКС ДЕБТ АД за нейни задължения към НЕТ1 Е. с написани на бележката трите имена и номер на апартамента, в който живеела. Също така на постоянния адрес на г-жа Д. (друг адрес) била оставена друга бележка с идентично съдържание и нанесени данни. Твърди, че не ѝ е бил предоставен документ, с който тя да даде изрично писменото си съгласие за обработване или предоставяне на лични данни. Заявява, че не е информирана, че НЕТ1 Е. е предоставило нейните данни на ЕКС ДЕБТ за обработване на данните ѝ с цел събиране на вземания. Поискала е

от КЗЛД да бъде извършена проверка както на НЕТ1, така и на ЕКС ДЕБТ и след като се установи нарушението да бъде наложено съответно наказание на виновните лица.

КЗЛД е уведомила както НЕТ1, така и ЕКС ДЕБТ за постъпилата жалба и е дала възможност за становище по нея. Такива са постъпили на 28.11.2018 г. от НЕТ1 и на 04.12.2018 г. от ЕКС ДЕБТ, като и в двете становища се заявява, че личните данни на лицето са се обработвали законосъобразно и добросъвестно. За събиране на вземанията на г-жа А. Д., като клиент на електронно-съобщителни услуги (достъп до интернет и доставка на телевизионни програми), предоставени от страна на НЕТ1 Е., съгласно сключен договор от 19.04.2017 г. със срок на действие 18 месеца, а именно до 01.11.2018 г. и с оглед идентифицирането ѝ като клиент е било налице законово основание за обработване на личните ѝ данни.

На основание чл.10, ал.1 от Закона за личните данни, във връзка с чл.57, параграф 1, буква „е“ от Регламент 2016/679, с Решение на Комисията за защита на личните данни от проведено заседание на 19.11.2019 г., обективизирано в протокол №42, жалбата е приета за редовна и допустима. На 23.10.2019 г., било проведено редовно заседание, за което страните били редовно уведомени.

КЗЛД, след като обсъдила становищата на страните в контекста на събраните по преписката доказателства, е постановила в оспореното в настоящото производство решение, че жалбата на г-жа Д. е основателна за нарушение на чл.6, параграф 1 от Регламент 2016/679. В мотивите на решението е прието, че НЕТ1 е обработвало личните данни на оспорващата без да има дадено изрично писмено съгласие от нейна страна нито в договора за електронни съобщителни услуги нито в друг отделен документ. Установено е, че г-жа Д. има изискуеми и неизплатени задължения към

НЕТ1, съгласно предоставени от последното фактури. Също така е установено и не се оспорва от страните, че между НЕТ1 и ЕКС ДЕБТ има подписан договор за възлагане на извънсъдебно събиране на неизплатени (просрочени) задължения на абонати на НЕТ1. В решението си КЗЛД е приела, че е извършено нарушение на чл. 6, параграф 1 от Регламент 2016/679 както от страна на НЕТ1, така и от страна на ЕКС ДЕБТ, за което на основание чл.58, параграф 2, буква „г” от Регламент 2016/679 е дала разпореждания двете дружества да предприемат действия за съобразяване на операциите по обработване на личните данни с изискванията на Регламента.

Решението на Комисията е влязло в сила по отношение на ЕКС ДЕБТ.

Оспорващото дружество е уведомено за решението на Комисията на 02.12.2019 г., видно от приложеното копие на известие за доставяне. Жалбата е изпратена чрез куриерска фирма на 16.12.2019 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е депозирана в законопредвидения в чл.38, ал.7 ЗЗЛД 14-дневен срок от надлежна страна, адресат на оспореното решение, при което същата е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав я намира за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспореното решение на всички основания, посочени в чл.168, ал.1, вр. чл.146 АПК, а именно: дали е издадено от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразено ли е то с целта на закона.

При така извършената преценка съдът счита, че оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД, в съответствие с предоставените й правомощия по чл.38, ал.1 и ал.2 ЗЗЛД, вр. с чл.10, ал.1, т.7 ЗЗЛД. На основание чл.10, ал.1, т.7 ЗЗЛД КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. При сезиране по чл.38, ал.1 ЗЗЛД, се стартира производство пред КЗЛД, чиито резултати се обективират в решението по чл.38, ал.3 ЗЗЛД. Компетентен да се произнесе по процедурата административен орган е КЗЛД – „независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон”. На основание чл.9, ал.4 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете й при проведено открито заседание. Видно от протокол № 42/23.10.2019 г. на проведеното заседание – открито по своя характер присъстват четирима членове на Комисията плюс председателя. Последните са положили подписите си под оспорваното решение, взето с изискуемото мнозинство. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл.146, т.1 АПК.

Съдът счита, че поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59, ал. 2 от АПК. Актът съдържа задължителните по чл.59, ал.2 от АПК реквизити, както и подписите на лицата, участвали в гласуването. При това не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл.168, ал.1, вр. чл.146, т.2 АПК.

При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Жалбата, въз основа на която е

образувано производството е подадена на 30.10.2018 г. - в предвидения в чл.38, ал.1 ЗЗЛД срок от узнаване за нарушението, което е станало на 22.10.2018 г. Разгледана е по същество в открито заседание и е прието единодушно от присъствалите четирима членове на административния орган. Правилно също така административният орган е конституирал страните в развилото се пред него производство.

Административният акт е постановен и в предписаната от закона форма – решение, в което са посочени мотивите – фактически и правни основания, поради които жалбата на А. Д. е приета за основателна. Спазено е и изискването КЗЛД да събира доказателства, да изисква допълнително информация, както и да извършва други действия в производството по раздел II „Разглеждане на жалби от физически лица” по реда на АПК. На страните в производството е предоставена възможност да се запознаят с приложените по преписката доказателства и да изразят становище. При произнасяне по съществото на спора са обсъдени представените по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на участниците в производството, редовно уведомени за откритите заседания пред КЗЛД не е ограничено, тъй като е гарантирано тяхното участие в административното производство, а последното е проведено в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД, чл.34 и следващите от АПК и принципите на процеса - принципите истинност, равенство, достъпност, публичност и прозрачност /чл. 7, чл. 8 и чл. 12 от АПК/. Предвид това съдът намира, че липсват предпоставки за отмяна на атакувания ИАА по смисъла на чл.168, ал.1 във връзка с чл.146, т.3 АПК.

Настоящата съдебна инстанция намира също така, че процесното решение е постановено и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби и наведените в този смисъл доводи за незаконосъобразност от жалбоподателя се явяват неоснователни. В процесния случай спорен е единствено въпроса доколко легитимният интерес на НЕТ1 има преимущество пред правата на г-жа Д..

Принципите, заложи в чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 регламентират, че личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум"/. Съгласно същата разпоредба обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

В случая обработването на лични данни от НЕТ1, в качеството му на „администратор на лични данни” по смисъла на §1, т.2 от ДР на ЗЗЛД, във връзка с чл.4, т.7 от

Регламент 2016/679, е било извършено на основание чл.4, т.2 от Регламент 2016/679, като в чл.6, параграф 1 от същият нормативен документ са изброени условията за законосъобразност при обработването. При съобразяване на цитираната разпоредба настоящата съдебна инстанция намира, че в процесния случай не са били налице условията по букви „а” и „е” при обработването на лични данни на А. Д., а именно: липсва надлежно подписано съгласие за обработка на лични данни. Както е прието и в Решение № 11875/ 14.08.2019 г. на ВАС, пето отделение, постановено по адм.д. 9285/ 2018 г., независимо от формулировката в Общите условия, за да е налице съгласие на физическото лице по смисъла на §1, т. 13 от ДР на ЗЗЛД е необходимо волеизявлението за съгласие за обработване на личните данни да е свободно изразено, конкретно и информирано. Доказателства в тази насока не са представени по делото. Настоящата съдебна инстанция приема, че съгласно чл.28.4 от ОУ (лист 47 от делото) договора между НЕТ1 и г-жа Д. е прекратен поради неплащане на цената на месечната абонаментна такса, поради което позоваването на договор по смисъла на чл.4, ал.1, т.3 ЗЗЛД е необосновано.

Не е налице и основанието по чл.6, §.1, б. „е“ от Регламента - обработването да е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна. Законен (легитимен) е онзи интерес, който като породен и целящ задоволяване на определена човешка потребност, е признат за допустим от правото, т.е. за него са предвидени правни средства за осъществяване (субективни права), а там, където такива изрично не са - те са допустими с оглед на общите принципи на правото. В случая няма спор, че НЕТ1 има интерес да събере и обработи лични данни на физически лица, свързани с изпълнението по договора за електронно-съобщителни услуги. След като е подписан индивидуален договор, за дружеството като администратор на лични данни този интерес се е превърнал в легитимен по смисъла на регламента. Този интерес обаче е налице при валидно подписан и действащ договор. Както по-горе се установи, към момента на извършване на нарушението не е имало такъв, т.е. към момента на подписване на договор за възлагане обработване на лични данни между НЕТ1 и ЕКС ДЕБТ, индивидуалният договор между НЕТ1 и г-жа Д. вече не е бил действащ. Следователно спрямо НЕТ1 не е бил налице легитимен интерес да обработва личните данни на клиента си чрез предаването им на обработващ данните от нейно име.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, поради липса на направени искания от страна на ответника за присъждане на разноски съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – С.-град, II отделение, 52-и състав

РЕШИ:

ОХВЪРЛЯ жалбата на от [фирма], [населено място] против Решение № ППН-02-775/2018 от 19.11.2019 г. на КЗЛД в частта, в която е прието, че жалба рег. №ППН-02-775/30.10.2018 г., подадена от А. Г. Д. срещу [фирма], [населено място] е основателна и на основание чл.58, пар.2, б. „г“ от Регламент 2016/679 му е разпоредено да предприеме действия за съобразяване на операциите по обработване на личните данни за целите на събиране на вземания само при наличие на основание

по чл.6, пар.1 от Регламент 2016/679 .

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 от АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: